

7 Z Číny pochází dnes v přírodě velmi vzácný **jinan dvoulaločný (*Ginkgo biloba*)**. Od pradávna je pěstován v zahradách a dosud se často pěstuje jako okrasná dřevina. Atraktivní je především neobvyklým tvarem listů. Jinan je velmi stará dřevina. Je to jediný zástupce starobylého řádu *Ginkgoales* nahosemenných rostlin. Vývojově má tedy blíže k jehličnatým dřevinám než k listnácům. Fosilní doklady o jeho existenci pocházejí už z druhohor a proto se na jinan pohlíží jako na žijící fosilii. Jinan se stal v posledních letech velmi populární léčivkou. Látky obsažené v jeho listech rozšiřují cévy a tím umožňují zlepšení průtoku krve i velmi jemnými kapilárami v našem těle. Díky tomu se zlepšuje zásobování všech částí těla kyslíkem a živinami. Výsledkem je zvýšení koncentrace a zlepšení paměti.

Exotické dřeviny

ZÁMECKÝ PAK VALAŠSKÉ MEZIŘÍČÍ

1 Dendrologicky nejcennějším stromem v parku je **ořechovec lysý (*Carya glabra*)**. Původně roste v jihovýchodní části USA a Kanady. U nás je to velmi vzácné pěstovaný strom s mělce a jemně rozpraskanou kůrou (přesněji borkou). Ořechovce jsou dřeviny blíže příbuzné známým a hojně pěstovaným ořešákům (*Juglans*). Jsou to mohutné opadavé stromy s odlupující se kůrou. Listy se velmi podobají listům ořešáku, jsou lichozpeřené, složené nejčastěji ze 3 až 5 listků a na podzim se zbarvují žlutě a žlutohnědě. Plody „orechy“ ořechovce lysého mají tvar malých zelených hrušiček. Pokud rozloúsne hladkou tenkou skořápku, najdeme hořká a tudíž nejedlá jádra.

2 V parku roste také **ořechovec vejčitý (*Carya ovata*)**, původem z jihovýchodní části USA a Kanady. Jeho jádra jsou sladká a používají se při pečení podobně jako vlašské ořechy. Kůra tohoto ořechovce se odlupuje ve velkých nepravidelných pruzích či šupinách jako kůra platanu. Dřevo ořechovců je velice tvrdé a pevné, ale zároveň houževnaté. Ve své domovině slouží k výrobě různých nástrojů a nářadí, kde je třeba počítat s odolností a namáháním výrobku (např. luky, basebalové pálky).

3 První evropští cestovatelé byli velmi překvapeni ojedinelým lyrovitým tvarem listů a velkými květy **liliovniku tulipánokvětého (*Liriodendron tulipifera*)**. Je proto pochopitelné, že první liliovniky se objevily coby okrasné dřeviny v Evropě poměrně brzy. V Čechách byl ale poprvé vysazen až v roce 1865 v Hluboké nad Vltavou. Dnes je oblíbenou dřevinou, kterou najdeme jak v parcích, tak v soukromých okrasných zahradách. Liliovník je řazen do prastaré čeledě šacholanovitě (*Magnoliaceae*), jejíž zástupci obývají planetu Zemi již více než 100 miliónů let. Původně roste v jihovýchodní části USA a Kanady. V parku rostou 2 exempláře tohoto krásného stromu.

4 Kožovité listy na rubu hustě sedě plstnaté má **dub velkokvětý (*Quercus macranthera*)**, označovány také jako dub perský. Svůj domov má v hornatých oblastech Kavkazu a v severním Iránu, kde roste v horských lesích ve vysokých nadmořských výškách až po horní hranici lesa.

5 **Smrk východní (*Picea orientalis*)** je jednou z charakteristických dřevin Kavkazu. Poznáme ho snadno podle velmi krátkých jehlic, které hustě pokrývají větvívku. Ve své domovině roste na sutích a skalách. Po smrku pichlavém a smrku omorice je nejčastěji pěstovaným smrkem v evropských parcích.

6 Hned na několika místech v parku roste **lipa stříbrná (*Tilia tomentosa*)**, někdy označovaná jako lipa plstnatá. Naši lipě srdčité je na první pohled velmi podobná. Narodil od našich domácích lip má lipa stříbrná listy na rubu hustě šedobíle chlupaté. Tato dřevina je vhodná do alejí i jako solitéra do zahrad a parků, protože velmi dobře snáší znečištěné ovzduší. Domovem je na Balkánském poloostrově.